

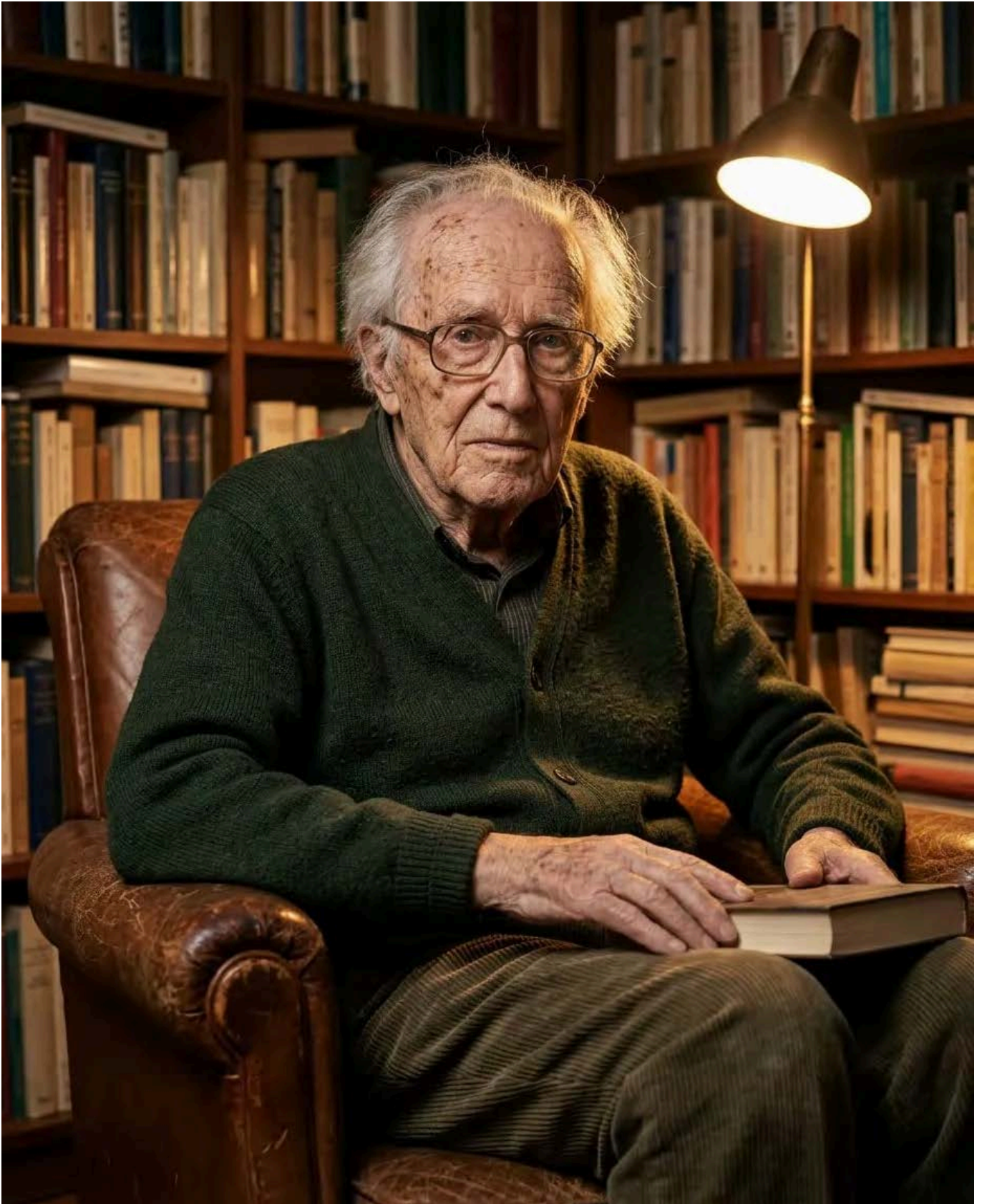

Szerző
Horgas Judit

Dátum
2026. márc. 11.

PRÓZA

AZ AGGASTYÁN

Lehunyt szemét és hátradőlt a kényelmesre koptatott fotelben. Kifárasztotta a napok óta tartó ünneppsorozat, az újságírók és hírességek hada, akik kötelességtudóan a színe elé járultak, és hosszan szorongatták a kezét. Résnyire nyitotta fél szemét, úgy vizsgálta a májfoltos kezét, mintha valaki máshoz tartozna. Végül türelmetlenül legyintett, a hirtelen mozdulattól a kisasztalon mellé tornyozott méteres könyvkupac megbillent és a lába elé borult. Jogtörténeti munkák, politikafilozófia, a világ vezető gondolkodóival készített interjúi három vastag kötetbe rendezve – az életműve. A New Beijing Times fotósa ragaszkodott hozzá, hogy mind látszódjon az ünnepi képsorozaton. Büszke is lehetne, valami mégis hiányzik.

Nehézkesen állt fel, a könyvek lecsúsztak meleg papucsba bújtatott lábfejeiről. Az egyikbe kicsit bele is rúgott, a fényes borítón méternyit szánkázott. A tanítványai szerkesztették, és annak idején meghatotta a gondos válogatás, de most az is bosszantotta.

A könyvespolcához lépett, ujját végighúzta a sorba rakott folyóiratokon – nyolc évtized alatt mennyi betűt jegyzett le, hány órát görnyedt a jegyzetei fölött, írt, javított, újraírt, most mégis úgy érezte, a legfontosabbat elmulasztotta. Ekkor pillantotta meg a kék könyv sarkát, az Orosz Akadémiai Lapok 2086. évi lapszámai közül kandikált ki. Vajon hogyan került oda?

Ahogy végigsimította az arannyal futtatott, régi kódexre emlékeztető kék borítót, felidézte, hogy a kis könyvecskét hosszú évekig az éjjeliszekrényén tartotta, emlékeztetőül. Annak idején biztatásul kapta az üres lapokkal teli könyvet egy már régóta elporladt szerkesztőtől. Írd meg, mondta a szerkesztő a szépreményű ifjúnak, írd tele. De valahogy sosem jutott idő, hogy csak úgy, a maga kedvére írjon. Loholt egyik megbeszélésről a másikra, építette a tudományos karrierjét, előadott és fontos embereket győzött meg fontos dolgokról. Írt is persze, csupa mély és lényeglátó gondolatot. De hogy csak úgy? Egy történetet?

Visszaült a fotelbe. Kinyitotta a könyvet.

kép | perplexity